

บทที่ 4

การอภิปรายผล

จากผลการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก และจากการพิสูจน์สมมติฐาน ทำให้ทราบว่าข้อมูลที่ได้นั้นเป็นไปตามสมมติฐานที่วิจัยตั้งไว้ทั้งหมด 6 ข้อ จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งหมด 8 ข้อ จึงขอนำผลการวิจัยและผลการพิสูจน์สมมติฐานที่ตั้งไว้มาอภิปรายผล ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 : ปัจจัยด้านการเรียนเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ฆ่าตัวตายจำนวน 7 ราย พบว่า นักศึกษาที่ทำการศึกษาเมื่ออายุตั้งแต่ 18 – 25 ปี มีอายุเฉลี่ย 21.5 ปี ขณะที่ฆ่าตัวตายนักศึกษาเรียนอยู่ชั้นปีที่ 1 จำนวน 1 ราย ร้อยละ 14.00 ชั้นปีที่ 2 จำนวน 1 ราย ร้อยละ 14.00 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 3 ราย ร้อยละ 44.00 ชั้นปีที่ 4 จำนวน 2 ราย ร้อยละ 28.00 นักศึกษาที่ฆ่าตัวตายส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัด มี 4 ราย ร้อยละ 58.00 มีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพฯ มี 3 ราย ร้อยละ 42.00 ด้านสาขาวิชาที่เรียนพบว่านักศึกษาที่ฆ่าตัวตายส่วนใหญ่เรียนทางด้านสังคมศาสตร์ มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 เรียนทางด้านวิทยาศาสตร์ มี 2 ราย ร้อยละ 28.00 ส่วนใหญ่ระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 2.50 มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 ระดับคะแนนตั้งแต่ 2.50 ขึ้นไป มี 2 ราย ร้อยละ 28.00 ช่วงเวลาที่เรียนส่วนใหญ่เรียนในภาคปกติ มี 6 ราย ร้อยละ 86.00 เรียนภาคค่ำ มี 1 ราย ร้อยละ 14.00 การเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียนพบว่า ส่วนใหญ่ไม่เคยเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน มี 6 ราย ร้อยละ 86.00 เคยเปลี่ยนสาขาวิชาที่เรียน มี 1 ราย ร้อยละ 14.00 เคยพักการเรียนรายวิชา มี 3 ราย ร้อยละ 42.00 ไม่เคยพักการเรียนรายวิชา มี 4 ราย ร้อยละ 58.00 และ ส่วนใหญ่จะเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชน มี 6 ราย ร้อยละ 86.00 เรียนในมหาวิทยาลัยของรัฐบาล มี 1 ราย ร้อยละ 14.00

นอกจากนี้ ยังพบว่านักศึกษาที่ฆ่าตัวตายส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.00 รองลงมาเป็นเพศชาย มี 2 คน คิดเป็นร้อยละ 28.00

ปัจจัยด้านการเรียนเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตายสามารถอธิบายในรูปตาราง ได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 27 : แสดงจำนวนและร้อยละปัจจัยด้านการเรียนเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย

ปัจจัยด้านการเรียน	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย	5	72.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย	2	28.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 27 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านการเรียนที่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย โดยแบ่งเป็น ปัจจัยด้านการเรียนเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 ปัจจัยด้านการเรียนไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย มี 2 ราย ร้อยละ 28.00

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านการเรียนเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตายเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 2 : ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย

ผลจากการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ฆ่าตัวตาย ทั้ง 7 ราย พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ของนักศึกษากับรายจ่ายของนักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้พอเพียง มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 และมีรายได้ไม่พอเพียง มี 2 ราย ร้อยละ 28.00 ที่มาของรายได้ส่วนใหญ่ได้รับรายได้จากบิดามารดา มี 6 ราย ร้อยละ 86.00 ได้รับรายได้จากญาติ มี 1 ราย ร้อยละ 14.00

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย สามารถอธิบายในรูปตารางได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 28 : แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย

ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย	2	28.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาตัวตาย	5	72.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 28 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านเศรษฐกิจที่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย โดยแบ่งเป็น ปัจจัยด้านเศรษฐกิจเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 2 ราย ร้อยละ 28.00 ปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่เป็นปัจจัยที่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย ดังนั้นจึงไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 3 : ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ผลจากการวิจัยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ฆ่าตัวตายทั้ง 7 ราย พบว่านักศึกษาที่พักอาศัยอยู่กับบิดาและมารดามี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.00 ส่วนนักศึกษาที่ไม่ได้พักอยู่กับบิดาและมารดามี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.00 และส่วนใหญ่จะเป็นครอบครัวที่อบอุ่นแต่ภายใต้ความอบอุ่นบางครั้งทำให้เด็กไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตนเองได้ ปล่อยให้เด็กต่อสู้ตามลำพัง จนกระทั่งหาทางออกไม่ได้และตัดสินใจฆ่าตัวตายในที่สุด

ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย สามารถอธิบายในรูปตารางได้จากตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 29 : แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ปัจจัยด้านครอบครัว	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	5	72.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	2	28.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 29 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย โดยแบ่งเป็น ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 ปัจจัยด้านครอบครัวไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 2 ราย

ร้อยละ 28.00 จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 4 : ปัจจัยด้านสุขภาพเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต

ผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษามาดำเนินชีวิต ทั้ง 7 ราย พบว่า นักศึกษามาดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ไม่เล่นกีฬา มี 4 ราย ร้อยละ 58.00 ที่ชอบเล่นกีฬา มี 3 คน ร้อยละ 42.00 ไม่มีการเจ็บป่วยทางกาย มี 7 ราย ร้อยละ 100.00 นักศึกษามาดำเนินชีวิตไม่มีผู้ใดมีอาการเจ็บป่วยทางกาย

ปัจจัยด้านสุขภาพเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต สามารถอธิบายในรูปตาราง ได้จากตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 30 : แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านสุขภาพเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต

ปัจจัยด้านสุขภาพ	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต	2	28.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต	5	72.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 30 แสดงให้เห็นจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านสุขภาพเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต โดยแบ่งเป็น ปัจจัยด้านสุขภาพเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต มี 2 ราย ร้อยละ 28.00 ปัจจัยด้านสุขภาพไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านสุขภาพไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต

จากข้อมูลด้านสุขภาพนี้ ศึกษาใน 2 เรื่อง คือ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬา และศึกษาถึงเรื่องอาการเจ็บป่วยทางกาย ส่วนอาการเจ็บป่วยทางจิตจัดอยู่ในปัจจัยด้านโรคซึมเศร้า

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านสุขภาพไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษามาดำเนินชีวิต ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 5 : ปัจจัยโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ฆ่าตัวตาย ทั้งหมด 7 ราย พบว่านักศึกษาที่ฆ่าตัวตายมีอาการซึมเศร้า 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.00 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีอาการซึมเศร้ามี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.00 นักศึกษาที่มีอาการป่วยทางจิตเวชมี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีอาการป่วยทางจิตเวชมี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.00 นักศึกษาที่เคยพูดว่าอยากตายหรือเคยพยายามฆ่าตัวตายมี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.00 ส่วนนักศึกษาที่ไม่มีสัญญาณเตือนการฆ่าตัวตายมี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 43.00 ความรู้สึกว่าคุณเป็นคนไร้ค่ามี 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.00 นักศึกษาที่ไม่แสดงความรู้สึกว่าคุณเป็นคนไร้ค่ามี 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 86.00

ปัจจัยด้านโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย สามารถแสดงออกมาในรูปตาราง จากตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 31 : แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ปัจจัยโรคซึมเศร้า	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	5	72.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	2	28.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 31 แสดงให้เห็นจำนวนและร้อยละของปัจจัยโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย โดยแบ่งเป็นปัจจัยโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตายมี 5 ราย ร้อยละ 72.00 ปัจจัยโรคซึมเศร้าไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 2 ราย ร้อยละ 28.00 สรุปได้ว่าปัจจัยด้านโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 6 : ปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ฆ่าตัวตาย จำนวน 7 ราย พบว่านักศึกษาที่ฆ่าตัวตายมีคนรัก มี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.00 นักศึกษาที่ไม่มีคนรัก 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.00

นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาที่ฆ่าตัวตายมีปัญหาด้านความรักมี 4 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.00 และไม่มีปัญหาด้านความรักมี 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.00

ปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย สามารถอธิบายในรูปตารางได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 32 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ปัจจัยด้านความรัก	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	4	58.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	3	42.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 32 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย โดยแบ่งเป็นปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 4 ราย ร้อยละ 58.00 ปัจจัยด้านความรักไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 7 : ปัจจัยด้านการเลียนแบบเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ฆ่าตัวตายจำนวน 7 ราย พบว่า วิธีการฆ่าตัวตายโดยวิธีกระโดดจากที่สูงมี 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.00 ฆ่าตัวตายโดยผูกคอตายมี 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00 นอกจากนี้จากการศึกษาความถี่ พบว่า พ.ศ. 2541 มีนักศึกษาฆ่าตัวตาย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00 พ.ศ. 2542 มีนักศึกษาฆ่าตัวตาย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00 พ.ศ. 2543 มีนักศึกษาฆ่าตัวตาย 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.00 พ.ศ. 2544 มีนักศึกษาฆ่าตัวตาย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00

ปัจจัยด้านการเลียนแบบเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย สามารถอธิบายในรูปตารางได้จากตาราง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 33 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านการเรียนแบบเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ปัจจัยด้านการเรียนแบบ	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	5	72.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	2	28.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 33 แสดงให้เห็นถึงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านการเรียนแบบเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย โดยแบ่งเป็น ปัจจัยด้านการเรียนแบบเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 5 ราย ร้อยละ 72.00 ปัจจัยด้านการเรียนแบบไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย มี 2 ราย ร้อยละ 28.00 จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่า ปัจจัยด้านโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านการเรียนแบบเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานที่ 8 : ปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ผลการวิจัยกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาที่ฆ่าตัวตาย ทั้ง 7 ราย พบว่าวิธีการฆ่าตัวตายของนักศึกษาเป็นการใช้วิธีที่คล้ายกันคือการกระโดดจากที่สูง 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 72.00 ใช้วิธีการผูกคอตาย 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 28.00

ปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย สามารถอธิบายได้ในรูปของตารางจากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 34 : แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย

ปัจจัยด้านสื่อ	จำนวน/คน	ร้อยละ
เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	4	58.00
ไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาฆ่าตัวตาย	3	42.00
รวม	7	100.00

จากตารางที่ 34 แสดงจำนวนและร้อยละของปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย โดยแบ่งเป็น ปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย มี 4 ราย ร้อยละ 58.00 ปัจจัยด้านสื่อไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย มี 3 ราย ร้อยละ 42.00 จากข้อมูลนี้แสดงให้เห็นว่าปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย

สรุปได้ว่าปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

จากสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้ง 8 ข้อ พบว่า ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ดังนี้

ผลการวิจัยที่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มี 6 ข้อ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านการเรียนเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย
2. ปัจจัยด้านครอบครัวเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย
3. ปัจจัยด้านโรคซึมเศร้าเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย
4. ปัจจัยด้านความรักเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย
5. ปัจจัยด้านการเลียนแบบเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย
6. ปัจจัยด้านสื่อเป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย

ผลการวิจัยที่ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ มี 2 ข้อ ดังนี้

1. ปัจจัยด้านเศรษฐกิจไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย
2. ปัจจัยด้านสุขภาพไม่เป็นแรงผลักดันให้นักศึกษาม่าตัวตาย